

Γα Μηλάκια

Εκδίδονται από το 10/θ Δημοτικό Σχολείο Μήλου τηλέφωνο
2287021346 Μάιος 2013 αριθμός φύλλου 51ο

Παραμύθια με καλούς και κακούς λύκους

Τη χρονιά που μας πέρασε εμείς τα πρωτάκια συμμετείχαμε σε ένα πρόγραμμα πολιτιστικών με θέμα «ο ρόλος του λύκου στα παραδοσιακά και τα σύγχρονα παραμύθια». Διαβάζοντας παραμύθια με κακούς και καλούς λύκους προβληματιστήκαμε, χαρήκαμε, γελάσαμε, λυπηθήκαμε... Ίδιες αλλά και διαφορετικές αστείες ή σοβαρές ιστορίες, αρκετές

περιπέτειες, πολλά μηνύματα. Διαβάσαμε για ήρωες γνωστούς αλλά και άγνωστους και είδαμε κάποιους με αντεστραμμένους ρόλους.

Μέχρι πριν λίγα χρόνια τα παραμύθια παρουσίαζαν τους λύκους σαν επιθετικά σαρκοφάγα ζώα και ήταν γι'αυτό πάντοτε κακοί. Οι λύκοι όμως έτσι από τη φύση τους για να βρουν τροφή, γιατί πρέπει κι αυτοί να ζήσουν.

Στο τέλος ότι οι λύκοι δεν είναι μόνο κακοί .Είναι καλοί, καλλιεργημένοι, ερωτευμένοι, δημιουργικοί,καλόκαρδοι,γκαφατζήδες.....Περάσαμε πολύ όμορφα αυτή τη χρονιά παρέα με τους λύκους και σας προτείνουμε να διαβάσετε κι εσείς αυτά τα παραμύθια τώρα που έρχεται το καλοκαίρι.

Τριάντα φούστες φόρεσε
και στο χορό πηγαίνει
και στη λαμπρή της ομορφιά
καμιά δεν παραβγαίνει .
Τι είναι ;

Μα φυσικά το τριαντάφυλλο , το πιο όμορφο και
ευωδιαστό λουλούδι !

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας νεαρός φοιτητής τρελά ερωτευμένος με μια νεαρή κοπέλα και παράλληλα πολύ λυπημένος γιατί δεν έβρισκε ένα κόκκινο τριαντάφυλλο να το χαρίσει στην κοπέλα . Ένα αηδόνι που τον λυπήθηκε θέλησε να τον βοηθήσει , δίνοντας τη ζωή του, για ένα κόκκινο τριαντάφυλλο. Μπήκε τόσο βαθιά σε μια παγωμένη τριανταφυλλιά που τα αγκάθια της το τρύπησαν και με το αίμα του άνθισε ένα κατακόκκινο τριαντάφυλλο . Ο φοιτητής το χάρισε στην κοπέλα και εκείνη το δέχτηκε με χαρά . Έτσι , έζησαν ευτυχισμένοι μαζί!

Οι μαθητές του Β2 – με αφορμή αυτό το παραμύθι – συζήτησαν για το τριαντάφυλλο και τις χρήσεις τους . Σκέφτηκαν πως κάποιες γιαγιάδες φτιάχνουν γλυκό τριαντάφυλλο και ότι με ψεύτικα τριαντάφυλλα στολίζουμε τούρτες γενεθλίων . Υπάρχουν κολόνιες με άρωμα τριαντάφυλλο .Ανθοδέσμες με κόκκινα τριαντάφυλλα κρατούν οι νύφες στο γάμο τους .

Όμως τα τριαντάφυλλα δεν είναι μόνο κόκκινα . Πολλοί μαθητές έχουν στους κήπους τους κόκκινα , ροζ , φούξια , πορτοκαλί , κίτρινα και άσπρα τριαντάφυλλα . Στα ανθοπωλεία υπάρχουν και μπλε τριαντάφυλλα!

Επίσης κάποιοι άνθρωποι έχουν το όνομα Τριαντάφυλλος και Τριανταφυλλιά . Κι επειδή το τριαντάφυλλο λέγεται και ρόδο , υπάρχουν και ονόματα , όπως Ροδούλα , Ρόζα και Ροζαλία .

Φίλος έδωσε σε φίλο ,
τριαντάφυλλο με φύλλο.

Φίλε , φύλαγε το φύλλο,

Μην το δώσεις σ' άλλο φίλο .

γλωσσοδέτης

«ΛΑΖΑΡΑΚΙΑ» από το Γ2

Λίγες μέρες πριν τις πασχαλινές διακοπές μας πήγαμε στο χώρο του Συλλόγου Πέρα Τριοβασάλου. Μας είχαν προσκαλέσει τα μέλη του Συλλόγου για να φτιάξουμε «Λαζαράκια».

Θέλαμε να γνωρίσουμε ένα έθιμο που γίνεται κάθε χρόνο, το Σάββατο του Λαζάρου. Επίσης, επειδή εδώ και καιρό μαθαίναμε για το σιτάρι το αλεύρι και το ψωμί, θέλαμε να φτιάξουμε αυτό το ασυνήθιστο και ξεχωριστό ψωμί, που φτιάχνεται μόνο μια φορά το χρόνο και μοιάζει με ανθρωπάκι, για να μας θυμίζει τον Λάζαρο.

Καθένας μας είχε φέρει μαζί του αλεύρι, μαγιά, μια λεκανίτσα και ένα ταψάκι. Οι κυρίες του Συλλόγου μας βοήθησαν να ζυμώσουμε το ζυμάρι. Το αφήσαμε να φουσκώνει και βγήκαμε να παίξουμε στην αυλή της εκκλησίας, φάγαμε και τα κεράσματα του μας πρόσφεραν. Όταν το ζυμάρι ήταν έτοιμο οι κυρίες του Συλλόγου μας έδειξαν πώς να πλάσουμε τα ζυμαρένια ανθρωπάκια. Στο τέλος τραγουδήσαμε τα κάλαντα του Λαζάρου και βγάλαμε φωτογραφίες.

Σειρά είχε το ψήσιμο, ο φούρναρης κ. Παλαιός έψησε τα «Λαζαράκια» μας και τα πήραμε φουσκωτά και μυρωδάτα. Μαζί με τις «Μαγιοκούλινες» που μας χάρισαν οι κυρίες του Συλλόγου θα στόλιζαν το πασχαλινό μας τραπέζι.

Ευχαριστούμε τα μέλη του Συλλόγου που οργάνωσαν για μας αυτή την δραστηριότητα καθώς και τον κ.Κ.Παλαιό.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ

Επειδή σιγά, σιγά ξεκινήσαμε τα μπάνια και τις εξορμήσεις στις παραλίες, εμείς οι μαθητές της **Δ' τάξης** θα σας παρουσιάσουμε κάποιες χρήσιμες συμβουλές και προτάσεις για το τι πρέπει να προσέχουμε όταν ετοιμαζόμαστε να πάμε για κολύμπι. Λοιπόν ξεκινάμε!!!

- Είμαστε, πάντοτε, κοντά στα παιδιά, όταν κολυμπούν ή βρίσκονται κοντά στο νερό.
- Είναι σημαντικό να μάθουμε, στα παιδιά από μικρή ηλικία, να κολυμπούν σωστά. Το κολύμπι σώζει ζωές!
- Δεν κολυμπάμε, αν δεν έχουν περάσει 3-4 ώρες, από το προηγούμενο γεύμα. Ούτε κολυμπάμε με εντελώς άδειο στομάχι.
- Δεν κολυμπάμε, σε θάλασσες, που δε γνωρίζουμε και δεν απομακρυνόμαστε, από τους ακτές.
- Δεν καθόμαστε, με τους ώρες, στον ήλιο.
- Δεν ξεχνάμε ποτέ τη χρήση καπέλου, γυαλιών και ανοιχτόχρωμης μπλουζας.
- Ξαπλώνουμε πάντοτε πάνω στη πετσέτα και όχι κατευθείαν στην ψάθα ή στην ξαπλώστρα.
- Αλλάζουμε το βρεγμένο μαγιό με ένα στεγνό.
- Για τα θαλάσσια σπορ χρησιμοποιούμε, πάντοτε τον κατάλληλο εξοπλισμό.
- Δεν κολυμπάμε μόνοι τους, ειδικά, όταν είμαστε κουρασμένοι.
- Δεν καταναλώνουμε αλκοόλ, πριν κολυμπήσουμε.
- Δεν παραβλέπουμε, τυχόν προειδοποιητικές πινακίδες.
- Δεν κολυμπάμε, σε φουρτουνιασμένη θάλασσα ή σε σημεία με ρεύματα.
- Δεν κάνουμε βουτιές, σε θολά νερά ή σε νερά, που δε γνωρίζουμε το βάθος τους ή τη διαμόρφωση του βυθού.
- Δεν κολυμπάμε, όταν οι καιρικές συνθήκες είναι κακές (ειδικά όταν βρέχει) και σε θάλασσα, με μεγάλα κύματα ή ισχυρά ρεύματα.
- Αν αρχίσει καταιγίδα, βγαίνουμε, αμέσως, από τη θάλασσα, κλείνουμε την ομπρέλα τους και απομακρυνόμαστε, από την αμμουδιά.
- Τους οργανωμένες παραλίες, δεν κολυμπάμε, εκτός ζώνης παρακολούθησης, που οριοθετείται με κόκκινες σημαδούρες. Πέρα από αυτές, επιτρέπεται να κυκλοφορούν ταχύπλοα σκάφη και μπορεί να πάθουμε ατύχημα.
- Αποφεύγουμε το κολύμπι ή την είσοδο, σε διαδρόμους σηματοδοτημένους, με μικρές κόκκινες σημαδούρες, οι οποίες τοποθετούνται, για τη διακίνηση των σκαφών.

- Σε περίπτωση κρίμπας, κολυμπάμε ανάσκελα και καλούμε βοήθεια. Σε περίπτωση, που κουραστούμε, μένουμε λιγάκι χαλαροί, στην επιφάνεια και συνεχίζουμε σε λίγο.
- Δεν πετάμε σκουπίδια στη θάλασσα, ιδίως μπουκάλια, πλαστικά, αιχμηρά αντικείμενα.
- Βγαίνουμε, αμέσως, από τη θάλασσα, αν αισθανθούμε ρίγος ή ζαλάδα.
- Αν το ρεύμα τους παρασύρει, δεν σπαταλάμε δυνάμεις, παλεύοντας ενάντια του. Δεν πανικοβαλλόμαστε και φροντίζουμε να εξοικονομήσουμε ενέργεια. Στρέφουμε το στόμα και τη μύτη, στην αντίθετη κατεύθυνση, από αυτή, που φυσά ο άνεμος και προσπαθούμε, απλώς, να μείνουμε στην επιφάνεια..
- Δεν σπρώχνουμε και δεν βυθίζουμε τους τους, στο νερό.
- Καλούμε, για βοήθεια, αν νοιώσουμε κίνδυνο.
- Υπάρχει μαζί τους, στην παραλία, στο αυτοκίνητο, στη βάρκα, το κουτί πρώτων βοηθειών.
- Η κολύμβηση, με αναπνευστήρα, είναι μια εξαιρετική θαλάσσια δραστηριότητα για παιδιά και ενήλικες. Τους, εγκυμονεί κινδύνους.
- Όλα τα παιδιά, που κολυμπούν σε ανοιχτή θάλασσα, πρέπει να φορούν ατομική συσκευή επίπλευσης (σωσίβιο)
- Τα παιδιά θα πρέπει να ενημερωθούν πως δεν πρέπει να ακουμπήσουν οποιαδήποτε μορφή θαλάσσιας ζωής και να μην πλησιάζουν, σε σπηλιές και ανοίγματα.
- Οι αρχάριοι θα πρέπει να κολυμπούν, σε προστατευμένα, πιο ήρεμα νερά, σε ασφαλείς προκαθορισμένες περιοχές, μακριά από τη θαλάσσια κίνηση.
- Όλα τα παιδιά θα πρέπει να έχουν μαζί τους έναν ενήλικα κολυμβητή.

Καλό καλοκαίρι και πάντα με προσοχή!!!

Οι μαθητές της Δ' τάξης

Από τους μαθητές και τις μαθήτριες του Β'1

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΗΛΟΥ

Η Δευτέρα τάξη του σχολείου μας πραγματοποίησε μία εκπαιδευτική επίσκεψη στο Αρχαίο Θέατρο Μήλου στην περιοχή του Κλήματος. Στο αρχαίο θέατρο τα τελευταία χρόνια έχει ξεκινήσει πρόγραμμα συντήρησης και αναστήλωσης με σκοπό τη βελτίωση του. Παρόλα αυτά το θέατρο βρίσκεται σε αρκετά καλή κατάσταση γιατί διακρίνονται επτά σειρές από τις μαρμάρινες κερκίδες που μπορούν να χωρέσουν 700 περίπου θεατές, τα θεμέλια της σκηνής και η ορχήστρα. Η ορχήστρα είναι το κυκλικό σημείο που βρίσκεται στο κέντρο του θεάτρου και η σκηνή είναι ένα μακρόστενο ορθογώνιο γύρω από την ορχήστρα.

Στη διαδρομή για το θέατρο περάσαμε από το σημείο που βρέθηκε το άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου το 1820.

Το Άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου

Το άγαλμα βρήκε κάποιος γεωργός με το όνομα Γεώργιος Κεντρωτάς, ο οποίος μη γνωρίζοντας την αρχαιολογική του αξία, το έκανε φράχτη στο χωράφι του. Όταν κατάλαβε η Γαλλική αρχαιολογική υπηρεσία την αξία του αγάλματος το αγόρασε αμέσως από τον αγρότη για 400 γρόσια. Πολλοί αρχαιοκάπηλοι προσπάθησαν να το κλέψουν χωρίς επιτυχία. Το άγαλμα φορτώθηκε και μεταφέρθηκε στο Μουσείο του Λούβρου, στο Παρίσι, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα. Κατά τη βίαιη μεταφορά χάθηκαν τα δύο χέρια του αγάλματος. Στο αρχαιολογικό μουσείο της Μήλου, βρίσκεται «αυθεντικό αντίγραφο» του αγάλματος, φτιαγμένο στα εργαστήρια του μουσείου Λούβρου.

«ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΠΙΟ ΚΑΤΩ»

Φέτος τα παιδιά της Ε΄ τάξης (Ε΄1-Ε΄2) στο πρόγραμμα της Ευέλικτης Ζώνης ασχοληθήκαμε με το θέμα: « Ο ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ».

Στις 16 Απριλίου παρουσιάσαμε τα αποτελέσματα του προγράμματος σε μια όμορφη εκδήλωση στο σχολείο μας.

-Εκθέσαμε τη συλλογή μας από ορυκτά της Μήλου.

-Αναρτήσαμε φωτογραφικό υλικό από όλες τις δραστηριότητες του προγράμματος

-Πήλινες δημιουργίες «από τα χεράκια μας» αλλά και «μακέτες» στόλισαν μια γωνιά της αυλής του σχολείου.

-Την «παράσταση» όμως έκλεψε το θεατρικό μας που ανέβασαν τα παιδιά και είχε τίτλο: « Μια βόλτα πιο κάτω» διασκευασμένο από την ομώνυμη νουβέλα της Παναγιώτας Βουβουλούδα. Συγκίνησε το όμορφο κοινό και απέσπασε το πιο θερμό του χειροκρότημα.

Και του χρόνου με υγεία! Καλές διακοπές σε όλους σας!!!! **Ε΄τάξη**

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ

Υπάρχουν πολλές απόψεις για την καταγωγή του θεάτρου σκιών. Μελετητές ισχυρίζονται ότι οι Κινέζοι που ανακάλυψαν πρώτοι το χαρτί κάλυπταν με αυτό τα παράθυρα και τις πόρτες τους. Βλέποντας τη νύχτα τις σκιές των ανθρώπων και αντικειμένων που δημιουργούνταν στο φωτισμένο από μέσα χαρτί, εμπνεύστηκαν αυτό το είδος του θεάτρου. Από την Κίνα εξαπλώθηκε στους λαούς της μέσης ανατολής, στην Τουρκία, όπου τον 16^ο αιώνα άκμασε σ' όλη την οθωμανική αυτοκρατορία και έπειτα στην Ελλάδα. Άλλοι πάλι ισχυρίζονται ότι οι ρίζες του βρίσκονται στα Ελευσίνια Μυστήρια και άλλοι ότι είναι δημιουργήμα των Μουσουλμάνων νομάδων.

Το θέατρο Σκιών έγινε γνωστό και στην Ελλάδα με μεγάλη επιτυχία. Στις αρχές του 19^{ου} αιώνα και σύμφωνα με την προφορική παράδοση, οι πρώτες παραστάσεις Θεάτρου Σκιών παρουσιάστηκαν στα Ιωάννινα, στο παλάτι του Αλή Πασά. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες όμως γραπτές μαρτυρίες, το Θέατρο Σκιών εμφανίστηκε στον ελληνικό χώρο στα χρόνια του Όθωνα και είχε μεγάλη απήχηση στο κοινό.

Η παράδοση αναφέρει ότι ο βασικός ήρωας, ο Καραγκιόζης γεννήθηκε στην Τουρκία, παρόλα αυτά ήταν Έλληνας Μικρασιάτης, ο οποίος ζούσε με την οικογένεια του στην Προύσα. (**Καρά** σημαίνει **Μαύρος** και **Γκιόζ** σημαίνει **Μάτι** στην τουρκική, δηλαδή **Καραγκιόζ** σημαίνει **Μαυρομάτης**.)

Ο φίλος του ο Χατζιαβάτης ανέλαβε να κτίσει το σαράι (παλάτι) του Σουλτάνου Μαχμούτ Β' και πήρε για αρχιμάστορα, το χτίστη Καραγκιόζη. Το σαράι όμως δεν τελείωνε, διότι οι χτίστες και οι εργάτες σταματούσαν την εργασία τους λόγω του ότι ο Καραγκιόζης τους έλεγε πολλά αστεία, καθυστερώντας τους έτσι από τη δουλειά. Το παλάτι δεν τελείωνε και ο Σουλτάνος έδωσε διαταγή να εκτελέσουν τον Χατζιαβάτη και να κρεμάσουν τον Καραγκιόζη. Ο θάνατός τους όμως στοίχισε τελικά στο Σουλτάνο, με αποτέλεσμα αυτός να πέσει σε βαθιά μελαγχολία. Τότε ένας σοφός – αυλικός ανέλαβε το ρόλο του διασκεδαστή, ο οποίος κατασκεύασε δυο χάρτινες φιγούρες που απεικόνιζαν τον Καραγκιόζη και το Χατζιαβάτη, παρουσιάζοντας θέατρο σκιών στο Σουλτάνο.

Ο Καραγκιόζης συμβολίζει τις αρχές τις ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της φιλοπατρίας και της αξιοπρέπειας. Εκπροσωπεί τα χαμηλά κοινωνικά – λαϊκά στρώματα. Παρουσιάζεται φτωχός, πεινασμένος, αγράμματος μα πολυμήχανος, πανέξυπνος, δυναμικός, ονειροπόλος, ευφυής, αισιόδοξος..

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γ1 τμήματος, στο μάθημα της γλώσσας, συναντήσαμε τον πολυαγαπημένο μας Καραγκιόζη, κατασκευάσαμε τις φιγούρες, διαβάσαμε τη θεατρική παράσταση «Ο Καραγκιόζης φούρναρης» και ύστερα γίναμε κι εμείς Καραγκιοζοπαίχτες... όπου γελάσαμε και διασκεδάσαμε με την ψυχή μας!!

Γ' 1 ΤΜΗΜΑ

...Και λίγη ιστορία!!! :)

1 Απριλίου 1955 αρχή των αγώνα των Κυπρίων εναντίον των

Άγγλων κατακτητών. Την επανάσταση συντονίζει η **Ε.Ο.Κ.Α.** (Εθνική

Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών). Στα 4 χρόνια που διαρκεί η επανάσταση (1955-1959) οι Κύπριοι πολεμούν με αυταπάρνηση τις Βρετανικές Δυνάμεις του νησιού, οι οποίες πολλές φορές χρησιμοποιούν καταδικαστέες μεθόδους αντίδρασης εναντίον των επαναστατών. Ο θάνατος του

Γρηγόρη Αυξεντίου (οι Άγγλοι αφού περικύκλωσαν το κρησφύγετό του με αυτοκίνητα και ελικόπτερα, μετά από

πολύωρη μάχη και αρκετούς νεκρούς Άγγλους έριξαν βενζίνη στο κρησφύγετο και τον έκαψαν ζωντανό) και εννέα απαγχονισμοί νέων (ανάμεσά τους και ο

18χρονος Ευαγόρας Παλληκαρίδης) θα αναγκάσουν την κοινή γνώμη να πιέσει τη Μ.Βρετανία για ανεξαρτησία της Κύπρου (και όχι για ένωση με την Ελλάδα όπως ήθελαν οι Κύπριοι).

Ο Ευαγόρας στο τελευταίο γράμμα του δηλώνει: Ο Ευαγόρας στο τελευταίο γράμμα του δηλώνει:

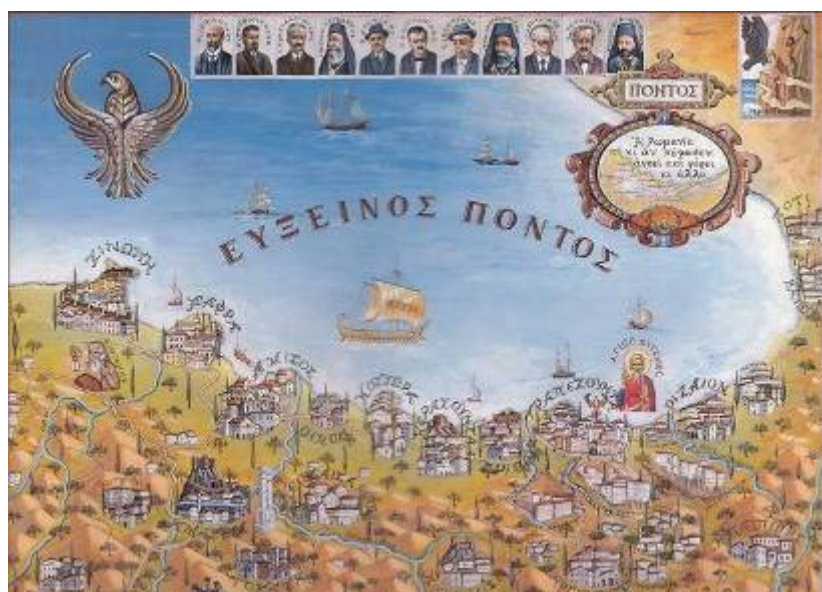
«Θ' ακολουθήσω με θάρρος τη μοίρα μου. Ίσως αυτό να ναι το τελευταίο μου γράμμα. Μα πάλι δεν πειράζει. Δεν λυπάμαι για τίποτα. Ας χάσω το κάθε τι. Μια φορά κανείς πεθαίνει. Θα βαδίσω χαρούμενος στην τελευταία μου κατοικία. Τι σήμερα τι αύριο; Όλοι πεθαίνουν μια μέρα. Είναι καλό πράγμα να πεθαίνει κανείς για την Ελλάδα. Ώρα 7:30. Η πιο όμορφη μέρα της ζωής μου. Η πιο όμορφη ώρα. Μη ρωτάτε γιατί.»

Ήταν ο νεαρότερος αλλά και ο τελευταίος αγωνιστής που απαγχονίστηκε από τους Άγγλους.

19 Μαΐου,

ημέρα μνήμης της
γενοκτονίας των
Ποντίων από το
Μουσταφά Κεμάλ, την περίοδο
1914 - 1923.

353.000

Έλληνες
εξοντώθηκαν από τα
τουρκικά
στρατεύματα.

Οι Τούρκοι με
πρόσχημα την
«ασφάλεια του
κράτους» εκτοπίζουν
ένα μεγάλο μέρος του
ελληνικού πληθυσμού

στην αφιλόξενη μικρασιατική ενδοχώρα, μέσω των λεγόμενων «ταγμάτων εργασίας» («Αμελέ Ταμπουρού»). Στα «Τάγματα Εργασίας» αναγκάζονταν να υπηρετούν οι άνδρες που δεν κατατάσσονταν στο στρατό. Δούλευαν σε λατομεία, ορυχεία και στη διάνοιξη δρόμων, κάτω από εξοντωτικές συνθήκες. Οι περισσότεροι πέθαιναν από πείνα, κακουχίες και αρρώστιες.

Οι τουρκικές κυβερνήσεις αρνούνται πως υπήρξε γενοκτονία και τοποθετούν επισήμως το θάνατο των Ελλήνων στα πλαίσια των ευρύτερων απωλειών του Α Παγκόσμιου Πολέμου, του λιμού ή άλλων κοινωνικών αναταράξεων.

Από τη Στ2 τάξη

ΣΤ' 1

Ο Πόλεμος ξεκινάει από τα Θρανία

Ζούσε κάποτε λοιπόν ένα αγόρι που το έλεγαν Φατσουρ, όπου καταγόταν από την Ασία. Από τις κακές συνθήκες που επικρατούσαν εκεί, αποφάσισαν να μεταναστεύσουν σε μια άλλη χώρα, για ένα καλύτερο αύριο. Εφτασαν στην Ελλάδα και η προτεραιότητα τους ήταν να βρουν μια στέγη. Μετά από δύο μέρες ταλαιπωρίας τους συνάντησε μια ηλικιωμένη γυναίκα όπου τους πρόσφερε μια φτωχική αποθήκη αλλά και τα απαραίτητα. Την επομένη μέρα οι γονείς του μικρού Φατσουρ αποφάσισαν να τον γράψουν στο Δημοτικό σχολείο του Αστακού. Την πρώτη μέρα όλοι τον κοιτούσαν παράξενα επειδή ήταν διαφορετικός από εκείνους, επειδή καταγόταν από διαφορετική φυλή δεν μπορούσε να συνεννοηθεί με κανεναν. Στην τάξη καθόταν πίσω - πίσω γιατί δεν τον συμπαθούσε κανείς. Στα διαλείμματα αυτός καθόταν και παρακολουθούσαν τα άλλα παιδιά που παίζανε και διασκεδάζανε. Στην τάξη υπήρχαν κάποια παιδιά που προέρχονταν από κακές οικογένειες. Αυτά κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους του ασκούσαν σωματική και ψυχική παρενόχληση. Αυτό τον ενοχλούσε πάρα πολύ, παρ' όλα αυτά δεν έλεγε ποτέ τίποτα σε κανεναν. Το έβλεπαν μερικά παιδιά να στεναχωριέται και μαζεύτηκαν για να βοηθήσουν τον Φατσουρ έτσι ώστε να σταματήσουν να τον ενοχλούνε τα άλλα παιδιά. Τελικά αποφάσισαν να τους δώσουν ένα μάθημα, ένα - ένα ξεχωριστά. Αυτή η προσπάθεια είχε ως αποτέλεσμα να δώσουν ένα καλό μάθημα στα κακά παιδιά.

Κωνσταντίνα Βαλαμβάνου, Μαρίνα Βήγου, Μανούσος Μαννάκος,
Γιώργος Μαθιουδάκης, Ελένη Ζούλια

ΣΤ' 1 Ο πόλεμος ξεκινά απ' τα θρανία

Ο σχολικός εκφοβισμός ξεκινά απ' την κατάσταση της οικογένειας και τις παρές του σχολείου. Πολλά παιδιά που έχουν πρόβλημα στην κοινωνική τους ζωή αντιστοιχούν με εφροδο και βλκνρό τρόπο. Τα παιδιά που χίνονται θύματα του σχολικού εκφοβισμού είναι: τα άτομα με υψηλούς βαθμούς στο σχολείο, τα παιδιά σε μικρότερη ηλικία, τα άτομα με αδύναμο χαρακτήρα και τα παιδιά με άσχημα χαρακτηριστικά.

Τα κυριότερα είδη του σχολικού εκφοβισμού είναι: η λεκτική βία, βωμιατική βία και η βία του ίντερνετ. Σχετικά με την λεκτική βία είναι όταν προσβάλλεις ή να λες άσχημα και βλκνρά λόγια στον άλλο. Επίσης σχετικά με την βωμιατική βία είναι όταν το θύμα υποκειται γενικώς σε κακομεταχείριση βωμιατός. Ο σχολικός εκφοβισμός μπορεί να αναμεταλλίσει με την ομιλία σε δασκάλους ή στους γονείς ή σε κάποιο βωμγενικό ή φιλικό πρόσωπο.

Μαρία
Ιωάννα
Βασιάνη
Ιακίβος

ΣΤ' Α

<<σύγχρονες>> ιστορίες ρατσισμού

Καυτά δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια της δεκαπεντάχρονης Λορέν Νισέιν καθώς διηγιόταν την τραυματική εμπειρία της στην Παγκόσμια Διάσκεψη κατά του Ρατσισμού, της Ξενοφοβίας και της Μισαλλοδοξίας, που πραγματοποιήσαν τα Ηνωμένα Έθνη στο Ντέρμπαν στις αρχές του μήνα. Ένας λευκός καταστηματοάρχης στη Νότια Αφρική κατηγορήσε τη νεαρή Λορέν ότι έκλεψε από το μαγαζί του μερικά ρούχα και αποφάσισε να πάρει τον νόμο στα χέρια του. Τι έκανε, λοιπόν, για να την τιμωρήσει; Την περιέλουσε από πάνω μέχρι κάτω με λευκή μπογιά. Τα σχόλια είναι μάλλον περιττά.....

Η Λορέν Νισέιν έπεσε θύμα ρατσιστικής βίας. Ένας λευκός καταστηματοάρχης την κατηγορήσε χωρίς ενοχοποιητικά στοιχεία για κλοπή.

Ο ρατσισμός αποτελεί μια πολιτική και κοινωνική πρακτική που στηρίζεται στο γεγονός ότι ο ρατσισμός δεν αφορά μόνο άτομα με διαφορετικό χρώμα ή θρησκεία αλλά και ανθρώπους που έχουν μια ιδιαιτερότητα.

Όλα αρχίζουν από τις προκαταλήψεις δηλαδή όταν κάποιος θεωρεί κάτι δεδομένο, τον ρατσισμό κ.α. Συνήθως καταλήγει σε πόλεμο με αισχές και χυδαίες συνέπειες όπως : καταστροφή περιουσιών, πολλοί άνθρωποι γίνονται πρόσφυγες και μένουν άστεγοι.

Γι' αυτό πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι ο ρατσισμός δεν οδηγεί ποτέ σε καλό.

Μαρίνα
Μαριάννα
Σπίρος
Μανώλης
Γκιάνης

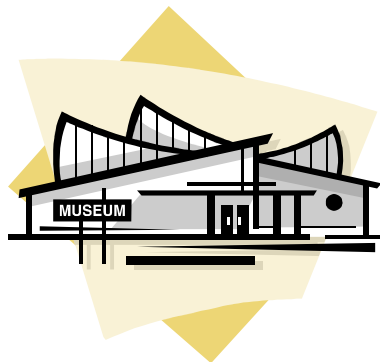

Ευχαριστούμε

Την Τετάρτη 22 Μαΐου 2013 επισκεφτήκαμε το Φυτόριο της εταιρείας S&B Βιομηχανικά Ορυκτά στα Πολλώνια . Ευχαριστούμε την εταιρεία και ιδιαίτερα τους κυρίους Σ. Τσίντζο, Μ. Καντσό και Γ.Πετράκη για την ξενάγηση και τη δωρεάν μεταφορά μας .

Οι μαθητές και οι δασκάλες των τάξεων Α1,Α2και Β1 του δημοτικού σχολείου Μήλου .

Στις 29 Μαΐου 2012 επισκεφθήκαμε το Μεταλλευτικό Μουσείο Μήλου με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα των Μουσείων. Ευχαριστούμε πολύ το Μεταλλευτικό Μουσείο για τη φιλοξενία και την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς.

Οι μαθητές και οι δασκάλες των τάξεων Β1 και Β2